सत्वं प्रशस्ते महिते मदीये वसंश्चतुर्थोऽग्निरि सर्गः ५
वाग्न्यगारे । द्वित्राण्यहान्यर्हसि सोढुमर्हन् याव
द्यते साधयितुं त्वदर्थं ॥ २५ ॥ तथेति तस्यावितथां
प्रतीतः प्रत्यग्रहीत्तां गिरमग्रजन्मा। गामात्तसारां
रघुरप्यवेक्ष्य निष्क्रष्टुमर्थं चकमे कुवेरात् ॥ २६ ॥

सत्वमिति । हे अर्हन् योग्य सत्वं द्वित्राणि द्वे त्रीणि वा अहानि
दिनानि सोढुं क्षन्तुमर्हसि योग्योसि किं० त्वं मदीये मत्सम्बन्धिनि
अग्न्यगारे अग्नेः शालायां वसन् वासं कुर्व्वन् किं० अग्न्य
गारे महिते पूज्ये पुं किं० प्रशस्ते प्रसिद्धे कदव चतुर्थस्तुर्योग्नि
र्वह्निरिव अहं त्वदर्थं तव प्रयोजनं साधयितुं संपादयितुं
यावद्यते यतिष्ये ॥ २५ ॥ तथेति । अग्रजन्मा ब्राह्मणः
कौत्सः तस्य रघोस्तां गिरं वाचं तथा स्वीकृतेति प्रत्यग्रहीत्
जग्राह किं० अग्रजन्मा प्रतीतः प्रीतः प्रसिद्धो वा किं० गिरं
अवितथां न वितथामसत्यां रघुरपि गां पृथ्वीमात्तसारा
मात्तोगृहीतः सारोधनं यस्यास्तां वीक्ष्य दृष्ट्वा कुवेरालोक
पालादर्थं धनं निष्क्रष्टुमानेतुं चकमे इच्छति स्म ॥ २६ ॥